

Torturleg

To drenge - to gode venner - leger torturleg.

"Sådan, det er vist nok," sagde Mark, mens han kiggede på rebet som holdt mine håndled fast til en loftsbjælke. Jeg stod helt udstrakt med bare fødder og hænderne højt oppe over hovedet. Jeg prøvede forsigtigt at stå på tæer, men satte hurtigt fødderne ned igen for at Mark ikke skulle opdage, at han kunne strække mig endnu mere, hvis han ville.

Der var køligt i laden bag mine forældres gård, og jeg mærkede kold luft op ad benene og på over kroppen. Jeg havde nemlig kun små shorts på, som vi altid gik med om sommeren. Mark rystede en pisk foran mit ansigt. Det var ikke en rigtig pisk, men en vi selv havde lavet ved at flette nogle læderremme sammen.

Jeg var fjorten år gammel, og Mark var et år yngre, men han havde den slanke, senestærke krop, som nogle drenge er begavet med fra naturens side. Dertil blå øjne og lyst brunt hår. Han havde i det hele taget den flotte fremtræden som jeg altid havde ønsket mig, for selv om jeg var et år ældre, var jeg ikke så høj som Mark, og mit uregerlige strithår sad på en måde som skulle efterligne Marks cool look.

Det var ikke første gang, vi legede torturleg. Jeg havde været fascineret af emnet så længe jeg kunne huske, og da jeg lærte at masturbere, fandt jeg hurtigt en sugende glæde i at forestille mig at jeg blev pint af en nådesløs bøddel. I fantasien fik jeg tit tortur, mens nogle piger kiggede på. På den måde udviklede jeg et stort repertoire af fantasier.

Jeg kan ikke huske hvornår emnet først kom op mellem Mark og mig, måske kom det nærmest af sig selv, for det interesserede Mark lige så meget som det interesserede mig. Vi læste de samme bøger, så de samme film og diskuterede alle torturscenerne. Vi læste også om tortur på biblioteket. Men vi omtalte det aldrig som noget med følelser. I stedet brugte vi stærke, rå udtryk. Vi var seje. Naturligvis lavede vi også andre ting, når vi var sammen. Især diskuterede vi pigerne i klassen, som på det tidspunkt var blevet skide kønne og fnisede hele tiden.

Men for en måned siden blev snakken om tortur til action. Mark skulle være min fange i et 'krigsspil' (jeg var jo den ældste). Jeg marcherede min 'krigsfange' med hænderne bundet på ryggen og bare fødder ud til laden og beordrede ham til at lægge sig på gulvet. Jeg bandt hans fødder til en stolpe (vi havde altid fred i laden. Vores forældre var tilfredse med os, og vi havde aldrig problemer i skolen).

Det var spændende at se Mark i den position omend jeg sørgede for ikke at tænke alt for nøje over, hvorfor det føltes så spændende.

Jeg startede 'forhøret'.

"Hvor kommer du fra?"

"Jeg siger ingenting," svarede Mark, "selv om du rister mine fødder!"

Det var fra en bog vi havde læst, hvor helten får sine fødder holdt over et bål. Mark synes næsten at bede om jeg skulle gøre det. Det kunne han selvfølgelig også roligt gøre. Men han havde ikke tænkt på den varmelampe som min far brugte til at hurtigtørre maling med, og som lå i værktøjsskabet. Jeg hentede lampen. Marks lidt fjollede grin blev til stramme læber da han så den, men han sagde ikke noget. Jeg tændte lampen i god afstand fra hans fodsåler. Wauw! Jeg så hvordan musklerne i hans lange ben spændtes da han vred sig for at komme fri. Men da jeg spurgte om han var villig til at tale, klemte han læberne sammen. Jeg tændte og slukkede lampen flere gange. Mark holdt ud. Jeg flyttede lampen tættere på hans fødder.

"Vil du tale nu, eller vil du vente til jeg kommer tilbage!"

Jeg lod som om jeg var ved at gå. Så opgav han:

"Jeg ... vil ... tale," sagde han med den rigtige

langsomme heltebetoning som vi kendte fra film.

"Okay," svarede jeg, "så slutter vi for denne gang."

Jeg slap ham fri uden at vi kiggede rigtigt på hinanden. På en eller måde var situationen blevet underlig. Først da vi gik hjem, sagde Mark sådan lidt til siden og med sin seje stemme: "Det var ret lækkert."

Ja, det havde været vanvittigt lækkert.

I nogen tid derefter lavede vi andre ting, men jeg tænkte hele tiden på det lækre. Jeg ønskede at få tortur ligesom Mark. Efter en måned tog jeg mod til mig og mumlede med ikke helt sikker stemme; "sku' vi prøve en torturleg?"

"Det kan vi godt," svarede Mark.

"Vil du prøve at lave tortur?"

Jeg kunne næsten ikke få det sagt.

"Det er i orden," svarede han hurtigt, "jeg har tænkt på nogle ideer."

Så snart vi kom ind i laden tog Mark fuldstændigt kontrol.

"Tag trøjen af," sagde han med fast bøddelstemme, hans stemme rystede overhovedet ikke. Det var helt anderledes at have nøgen overkrop, end det plejede at være. Mark bandt han mine håndled med rebet til loftsbjælken så jeg næsten stod på tæer. Det havde lydt sejt da vi talte om det. Sørøvere og nihalet kat!

Striber hen over ryggen mens helten holder ud! Det var derfor vi havde flettet den pisk, som Mark stod og viftede med. Jeg følte mig fuldstændig hjælpeløs; helt udstrakt så min mave sank ind, og jeg troede mine shorts ville glide ned. Det gjorde de ikke, for min pik var blevet tyk så shortsene bulede ud. Jeg håbede Mark ikke lagde mærke til det.

Mark tog et fuldt sving med pisken lige forbi mig så jeg hoppede af forskrækkelse.

"Vi ved du er spion, vil du tilstå eller dø under tortur!"

"Aldrig!"

Mark gik om bag mig og svirpede pisken ned over min ene skulder, så den landede på mit bryst. Det sved. Jeg havde dårligt tid til at bide tænderne sammen inden det næste svirp landede på min anden skulder. To striber af ild, men nu var jeg forberedt. Det her var altså tortur! Men jeg ville holde stand! Mark gav mig et slemt svirp der snoede sig rundt om min talje.

"Tilstår du?"

"Aldrig!" råbte jeg.

Mark gik om foran mig.

"Du kan måske lide det?"

Selvfølgelig kunne jeg lide det.

"Tilstår du, eller skal vi fortsætte?"

Jeg sagde ikke noget. Mark gik om bag mig igen, og jeg forberedte mig på det næste piskesvirp. I stedet sagde han: "Du er temmelig solbrændt, jeg kan ikke rigtig se striberne."

Mine shorts var gledet ned så overgangen til den hvide hud, hvor solen normalt ikke kunne nå, var tydelig.

"Det er bedre hvis striberne er der hvor du ikke er solbrændt."

Men Mark kunne da ikke ... den del af kroppen havde vi aldrig talt om når vi snakkede tortur, vi havde ikke engang set hinanden uden tøj på fordi vi gik i hver sin klasse. Med et snuptag trak han mine shorts ned.

Mark blev lige så overrasket som mig. Han må have troet jeg havde underbukser på under shortsene, men det havde jeg ikke. Jeg blev blussende rød. Mark var i vildrede. Så tog han sig sammen og mente åbenbart det bedste svar på den nye situation var at blive i rollen. Han gav mig et voldsomt svirp med pisken hen over enden. Langt hårdere end han egentlig havde tænkt sig, tror jeg.

"Tilstå!" råbte han.

Jeg fik tre mere. Så havde han genvundet sin overlegenhed. Han kom om foran mig. Jeg var grædefærdig af flovhed. Det var ikke så meget på

grund af piskeslagene, det var noget andet. Mark svirpede med pisken i luften mens han så skråt til siden på en sky måde, uden at se direkte på min pik. Jeg forstod at rigtig tortur ikke er noget med nihalet kat og helte, der siger 'aldrig!' Det er ... noget andet. Det var noget jeg ønskede, noget som jeg kun kunne få, hvis det passede bøddelen. Mark var bøddel. Med den roligste stemme jeg nogen sinde havde hørt fra ham, sagde han ganske stille:

"Får du altid ståpik når du bliver pint!"

Hans ord fik det til at gyse hele vejen ned. Min pik vippede op selv om jeg klemte benene sammen for at skjule det, og det prikkede i mine nosser som om de var fyldt med sodavand eller boblende syre. Jeg havde set det i fysiktimerne i skolen når metal blev lagt i syre. Mark havde sprøjtet syre i mine nosser. Mine nosser var ved at blive ædt op. Inde i hovedet råbte jeg, Ja, Ja, pin mig, men det var noget helt andet, jeg sagde højt:

"Hvad med dig selv!"

Jeg havde set at Marks shorts bulede ud, men Mark var helt upåvirket.

"Bøddler har altid ståpik, når de arbejder." sagde han. Så tilføjede han: "Undtagen hvis bøddlerne er piger."

Jeg blev forvirret.

"Hvad mener du?"

"Vent og se." Han bevægede pisken. "Her er din sidste chance, indrøm at du er spion, ellers bliver det pikken næste gang."

Jeg ville tilstå, men kunne ikke. Ikke en lyd kunne jeg sige. Pisken svirpede. I sidste øjeblik drejede Mark hånden så den lavede en stribe på forsiden af mine lår. Fire striber blev det til ganske tæt over og under mine kønsdele som jeg klemte lårene sammen om det bedste jeg kunne. Mark standsede.

"Du er sej," sagde han, "ikke mere pisk."

Jeg havde alligevel vundet, tænkte jeg. Men så bandt Mark et par snore om mine ankler og trak dem ud til siden. Han gik ud i laden. Et øjeblik efter kom han tilbage med varmelampen.

"Kan du huske denne her," sagde han, "du stegte mine fødder med den, jeg kender noget der er mere interessant at stege!" Han satte lampen på gulvet mellem mine ben.

"Denne gang er der regler. Jeg tænder lampen i et minut og slukker den i et minut. Mens lampen er slukket kan du bede om nåde. Hvis du ikke overgiver dig første gang, tænder jeg lampen i to minutter, og så får du igen en chance i et minut. Næste gang fire minutter lige indtil du overgiver dig. Jeg tror ikke du kan klare fire minutter. Du kan kun overgive dig når

lampen er slukket. Hver gang lampen er tændt, er du nødt til at vente."

Mark så på sit ur og sagde noget som jeg ikke forstod, "tiden passer, vi har et kvarter."

"Hvad mener du," spurgte jeg. Mark svarede ikke, men tændte lampen.

Det var ikke så slemt som jeg havde troet, og det første minut kunne jeg sagtens klare. Mark sad bare og kiggede på mig.

"Overgiver du dig," spurgte han da han slukkede lampen.

"Aldrig! sagde jeg.

De næste to minutter var ret ubehagelige, alligevel var jeg sikker på jeg kunne blive ved med at klare det, så da Mark slukkede lampen næste gang, rystede jeg bare på hovedet.

Men jeg tog fejl. Det var tiden som gjorde forskellen. Det blev *meget* værre end jeg havde troet. Jeg begyndte at vride mig for at slippe væk, og det var næsten det værste. Det var så flovt at vride sig på den måde, men jeg kunne ikke lade være. Til sidst vred jeg mig alt hvad jeg kunne. Mark kiggede bare på mig. Jeg blev desperat.

"Jeg overgiver mig," hylede jeg, "stop, ikke mere."

Mark så på sit ur, "to minutter endnu," sagde han.

"Nej, ikke mere."

Mark gjorde ingenting.

Jeg ved ikke hvordan jeg kom igennem de sidste to minutter, men endelig forsvandt varmen. Mark åbnede døren så frisk luft strømmede ind.

"Tilstår du?"

"Ja, ja."

"Indrømmer du at du kan lide at få tortur?"

Mark havde vundet.

"Ja, slip mig fri."

"Nej, " svarede Mark, "de kommer om et øjeblik."

Jeg vidste ikke hvad han mente, og der havde været så meget den sidste time. Mark fortsatte, "den bedste tortur er hvis nogle piger ser på det. Det er totalt ydmygende. Jeg har fortalt det til Linda og Lea. Om vores torturlege, og at det var din tur til at få tortur i dag. Vi har aftalt at de kommer om lidt. De vil gerne se hvordan man laver tortur. De kan faktisk godt lide dig. Jeg vidste ikke du ikke havde underbukser på."

"Det er løgn!" skreg jeg, "slip mig fri. Jeg tror ikke på dig."

"Det gør ikke noget," sagde Mark.

Jeg hørte Leas stemme ude fra gårdspladsen.

"Juhu, hvor er I!"

Mark sagde ingenting. Så kom Lea og Linda ind i laden ...